

have set Blodudtømmelsen af hver enkelt Gris. Men naar man ved, at ethvert større Slagteri slagter flere Hundrede Svin daglig, at der ekspederes en Gris i Løbet af et Minut — det skulle de kunne som Regel — idet en Gris faar en Strikke om det ene Bagben, hejses op under Loftet, faar en Kniv i Halsen, hænger og spræller et Øjeblik, og saaledes den ene efter den anden kører frem paa en Jærnstang, medens Blodet udtømmes, hvor i al Verden skulde een Dyr læge kunne konstatere, at han har set Blodudtømmingen af hver Gris? Der skulde jo mindst et halvt Dusin til. Saaledes er det hele Vejen, og man kan ikke se paa alt dette paa anden Maade end som et maskeret Forbud. Nu for Eksempel paa Frederiksberg forholder det sig saaledes, at man gerne maa sælge Affald. Beboerne paa Gamle Kongevej kunne paa den ene Side af Gaden købe dejligt Svineaffald som Mørbrad, der er noget af det fineste og lækreste Kød, men som hjemme hos os paa Bornholm sælges for 50 Øre pr. Pd. Vi have indtil før Jul kunnet sælge en Del til Tyskland, men nu kunne vi, som sagt, kun sælge til Frederiksberg. Altsaa, Beboerne af Gamle Kongevej kunne ganske vist gaa hen paa den ene Side af Gaden og købe Svineaffald, men paa den anden Side af Gaden er det strengelig forbudt af Sundhedshensyn. Naar man saa faar at vide, hvad jeg har faaet oplyst, at de 20 Andelsslagterier i Aaret 1896 have slagtet 618,200 Svin, hvoraf kun 283 Stykker bleve kasserede som utjenlige til Menneskeføde, det vil sige 1 Gris for hver 3000 Stykker, saa beviser det, hvad vi godt vide i Forvejen, at vor Svinebestand er sund, Tuberkulose findes meget sjælden hos Svinene, og det er navnlig, fordi, som den ærede Ordfører ogsaa bemærkede, Grisene slagtes i en Alder af 6—8 Maaneder. Dyrene fødes som Regel sunde, og Sygdommen kan ikke faa Tid at udvikle sig, naar de slagtes i den unge Alder, saa der er ingen Fare, og der er ingen Grund til, at Københavns Sundhedskommission er saa ømfindtlig over for Slagterierne, som den er, saa meget mere, som vi jo have set, hvorledes det er gaaet her i Kjøbenhavn. At selvdøde Heste kunne faa første Klasses Stempel, er der ikke noget i Vejen for, men vore dejlige Grise, hvoraf kun en af hvert 3000 er utjenlig til Menneskeføde, kunne ikke saa let passere Kødkontrollen. Skal man have en effektiv Kontrol, maa det være paa Slagtestedet, og derfor er jeg sikker paa, at den

bedste Kontrol have vi — og bør vi ogsaa have — paa Slagterierne. Jeg vil derfor indstændig opfordre den højtærede Landbrugsminister og Justitsministeren til at gøre Ende paa dette abnorme Forhold ved at fremlægge et Forslag om, at vi f. Eks. fik ansat en Statsdyrlæge ved hvert Slagteri her i Landet. Vi have 25 Andelsslagterier, og der er vel en Snes private Slagterier i alt. Selv om Slagterierne skulde betale Halvdelen af, hvad det kostede, betyder det ingenting, det kunne de godt gøre, Slagterierne lønne for Resten ogsaa Dyr læger i Forvejen, og man maatte saa haabe, at disse statsansatte Dyr læger maatte betragtes som Autoriteter her i Landet, og at den Kontrol, de udøvede med Kødet og Flæsket, maatte, som en Agrar skrev, betragtes som Statsgarantien for Kreditforeningsobligationer, og naar de havde synet Dyrene i levende Live og efter Slagtningen, og denne Vare indførtes til Byen i plomberet Emballage med Dyr lægens Attest for, at den var tjenlig til Menneskeføde, saa skulde Sundhedskommissionen i Købstæderne ikke have Lov til at kassere den, den skulde ikke kunne paabyde ny Kontrol eller Stempel eller lignende, medmindre Varen blev for gammel eller var bleven fordærvet ved Transporten; men som Forholdene ere nu, hvor de kunne svare saaledes, at de ville være „sindede til“, naar Varen paa Slagteriet var synet og plomberet, forsynet med Attester o. s. v., da at tage imod den, naar den derefter havde passeret Kødkontrollen og havde faaet Stempel der, og der var blevet betalt $\frac{1}{2}$ Øre pr. Pd., er det jo ganske urimeligt. Jeg vil derfor indstændig opfordre den højtærede Minister til at fremlægge Forslag derom. Det drejer sig ikke om saa lidt, idet der nu er en stor Del af vore Fedekreaturer saavel som af Flæsket fra vore Slagterier, der nu ikke kan indføres til Byerne, det drejer sig om meget store Beløb. Vi se jo, hvorledes man fra Tysklands Side har skærpet Forholdsreglerne. Vi se, hvorledes Bestemmelserne bestandig blive strengere end før og naar man derfor her bliver ved at spærre af for os, er det virkelig et abnormt Forhold. Der er dem af Slagteridirektørerne, der mene, at man vil kunne faa Slagteriaffald en halv Snes Øre billigere pr. Pund, hvis Kjøbenhavn ophæver Forbudet. Selv om det er for højt sat, er jeg vis paa, at 5—6 Øre billigere vilde det kunne faas her. Paa Bornholm har man ved Juletid maattet nedsalte Svinehoveder i store Saltekar for at sende dem til Eng-